



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

In Evangelia: Qvæ Vsitato More in diebus Dominicis & Festis proponuntur, Annotationes Philippi Melanth.

Melanchthon, Philipp

Vuitebergæ, 1544

VD16 E 4532

De Ioanne Baptista Evangelivm Matthaei 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35272

PHILIPPI ET IACOBI.

Diabolus in impijs, aut abijcentibus fidem.

DE IOANNE BAPTISTAE
EVANGELIUM
Matthei 3.

IN diebus illis ueniebat Iohannes Baptista, prædicans in deserto Iudeæ & dicens, Pœnitentiam agite, approximabit enim regnum cœlorum. Hic est enim, de quo dictum est per Esaiam Prophetam, dicentem, Vox clamantis in deserto, parate uiam Domini, rectas facire semitas eius.

Ipse autem Iohannes habebat uestimentum de pilis camelorum, & zonam pelliceam circa lumbos suos. Esca autem eius erat locustæ, & mel silvestre. Tunc exibat ad eum Ierosolima & omnis Iudæa, & omnis regio circa Iordanem, & baptizabantur ab eo in Iordanè, confitentes peccata sua.

Videns autem multos Phariseorū & Saducæorum uenientes ad baptisnum suum, dixit eis, Progeniees uipearum

IN DIES

tarum, quis ostendit uobis fugere a uen-
tura ira? Facite ergo fructus dignos
pœnitentiae. Et ne uelitis dicere intra-
uos ipsos, patrem habemus Abraham.
Dico enim uobis, quoniam potens est
Deus de lapidibus istis suscitare filios
Abrahæ. Iam autem & securis ad radicem ar-
borum posita est. Omnis ergo arbor
qua non facit fructum bonum, excidi-
tur, & in ignem mittitur.

Ego quidem baptizo uos aqua in
pœnitentiam, qui autem post me uen-
turus est, fortior me est, cuius non sum
dignus calciamenta portare, Ipse uos
baptizabit Spiritu sancto & igne, Cu-
ius uentilabrum in manu sua, & per-
mundabit aream suam, & congregabit
triticum suum in horreum, paleas autem
coburet igne inextinguibili.

Septem sunt præcipui loci.

- I. Cur festus dies Baptiste celebretur.
- II. De specie Ecclesiæ, & quomodo Deus ea
subinde renouet, ne humanum genus totum
periret.

III. De peccatis

S. IOANNIS BAPTISTAE.

III. De peculiari uocatioē & officio Baptiste.

IV. De tota eius doctrina: Docuit non solum legem sed etiam Euangeliū de Christo. Concionatus est de pœnitentia, de fide in Christum, & remissione peccatorum. Addit & concionem de bonis operibus, de uitæ generibus, de discrimine moralium operum, & ceremoniarum, Deniq; fuit repurgator doctrinæ, & inchoator baptis- mi, & recepit gentes.

V. Ioannes est testis doctrinæ de Trinitate, Item de duabus naturis in Christo, Deniq; Ioan- nis historia complectitur omnes articulos fidei.

VI. Cur dicat, Ego Baptizo uos aqua, sed quis post me ueniet, baptizabit uos Spiritu sancto & igni.

VII. De uictu eius, de tempore prædicationis, & de nece eius.

DE PRIMO.

ET si Ecclesia Dei est exigua pars hominum
oppressa in mundo, & misera, imperia uero
eminet & cōspiciatur, & existimatur esse
precipua et florētissima pars gñis humani, et ita
conuertunt

IN DIE

conuertunt in se hominum oculos, ut existimant homines, aut summa imperia Deo placere, aut negligi totum genus humanum, Tamē Deus uult etiam suam Ecclesiam in mundo audiri, uult lucere noticiam de Deo. Ideo præcepit ut sint publici coetus, ut sit publica prædicatio & confessio doctrinæ, ut per tales congressus & panegyres tradatur doctrina, publica uoce, posteris, nec sint secreta conuenticula, in quibus latebræ prebeant occasionem corrumpendæ doctrinæ, & alijs malis rebus. Deniq; cum natura humana præcipue condita sit ad celebrandum Deum, iustissimum est esse publicos coetus, in quibus doceantur homines de Deo, & una omnium uoce inuocetur Deus. Quare & Christus magno testimonio ornauit hos congressus. Vbicunq; sunt duo aut tres congregati in nomine meo, ibi ero in medio eorum.

Hæc est prima causa, cur festi dies diuinæ eius instituti sint. Porro illas Ethnicas opiniones abijciamus, ocium diei, & pompas esse cultum Dei. Sed alios fines quæramus, scilicet, ut publicè doceantur homines, & fiat publica confessio doctrinæ, & inuocatio. Abijciamus & hunc erorem simpliciter Ethnicum, de inuocatione mortuorum

S IOANNIS BAPTISTAE.

mortuorum. Non celebratur festum Baptiste,
ut ipse inuocetur, sed ut publicè discamus, quid
sit Ecclesia, quomodo Deus subinde miserit in-
stauratores, quomodo regatur Ecclesia, & ut
Deo pro his beneficijs gratias agamus, Item, ut
discamus quæ fuerit sanctorum doctrina, Item,
confirmemur ipsorum testimonijs & exemplis.

DE SECUNDО.

ET si offenditur humana mens, cum audit
Ecclesiam Dei semper ualde exiguum cœ-
tum esse, si conferatur ad reliquam multitudinē,
& multa contra disputantur, sed tamen sciamus
uerērē sic se habere, & causam esse exiguitatis
ipsam hominum maliciam, qui uerbum à Deo
certis testimonij traditum, uel negligunt, uel pe-
tulanter abisciunt. Et considera exemplū in ipso
populo Iudeorum, in quo erat uera Ecclesia
Dei, tamen maior multitudo fuit impiorum. Rex
Herodes erat impius, & deleuerat præcipuum
consilium populi, qui uocabantur Sāhedrim, do-
ctores erant distracti in tres sectas. Erant Za-
ducæi arrogantisimo titulo, quasi dicas iusticia-
rij, qui prorsus reijciebant Prophetas, & ex pro-
fesso defendebant Epicureas opiniones, nega-
bant

IN DIE

bant animas esse immortales, negabant et resurrectionem mortuorum. Quis autem non miretur in populo Dei defensos esse tales furores, et quidem praetextu doctrinæ Mosi? Alij autem erant Pharisæi, id est, interpretes, qui tamen retinebant Prophetas, defendebant animæ immortalitatem et resurrectionem, sed addebat multas humanas traditiones, fascinati hac opinione, disciplinam externam esse iustitiam coram Deo, et mereri remissionem peccatorum. Tantum igitur legem docebant de externa disciplina, nec norant doctrinam de fide, de passione Messiae, de remissione peccatorum, sed fingebant Messiam propagaturum esse legem Moysi in totum mundum, et occupaturum imperia. Sic sentiebat maxima eorum multitudo, sed consentaneum est inter hos fuisse aliquos saniores, qui quaesuerunt doctrinam de Messia, commonefacti à ueris reliquijs Ecclesiæ, à Simcone, Zacharia, Ioanne Baptista, et alijs. Tertia secta fuit Essæi, id est, operarij, qui conferebant res suas in commune, et studebant uincere cæteros, ieiunijs et Eleemosinis. Sed hæc secta fuit exigua, et habuit errores similes Pharisaicis, de iusticia operum, et de regno mundano Messiae.

Quanquam

S. IOANNIS BAPTISTAE.

Quanquam autem magna multitudo erat profana, et magna erat opinionum confusio, et Herodes grassabatur cædibus aßiduis, et pontifices erant àθroi, tamen Deus seruauit Ecclesiæ reliquias, Zachariā, Simeonē, Ioseph, Elisabeth, Annam, Mariam, et multos tales. Hi testimonium dabant ueræ doctrinæ, et reprehendebant publicos errores. Sed postea excitatus est Ioannes, qui clariore reprehensione damnauit errores, et mirabili opere Dei colligit nouam Ecclesiam. Ita Deus subinde repurgauit Ecclesiam, Cum in Israel Idola colerentur, excitati sunt Prophetæ, ut falsos cultos damnarent, et ueram doctrinam propagarent, Horum auditores erant Ecclesia, Reges impij, Et multitudo dedita Idolis non erat Ecclesia, et mira Dei bonitate continua successio fuit Prophetarum. Elias præfuit circiter uiginti annos, hunc mox secutus Eliseus, præfuit circiter annos septuaginta, Hunc uidere posuit Esaias adolescens, qui præfuit circiter octoginta annos. hunc senem uidit Ieremias, qui præfuit annos quadraginta. Secutus est statim Daniel, qui annos septuaginta præfuit, Deinde fuerunt, Zacharias, Malachias, Esdras, Nehemias, usq; ad Alexandri magni tempora, Postea ab

F 2 Antiocho

IN DIE

Antiocho Epiphane plurimi senes interfecti sunt, sed tamen reliquias aliquas Deus seruavit. Agnoscamus ergo bonitatem Dei, et gratias agamus, quod subinde excitauit Doctores, et exhibuit testimonia doctrinae. Sic post Apostolos subinde excitati sunt aliqui pri Doctores, qui publicos errores taxauerunt, ut Methodius refutauit Origenis errores, Malchion Samosateum, Athanasius Arium, Augustinus Manichaeos et Pelagium, et a multis errores papae taxati sunt, ut a Vescelo et alijs. Sed longe fuit illustrior gloria populi Israel quam huius ultimae etatis mundi.

Considerandus est autem hic totus cursus Ecclesiæ, ut discamus qualis sit Ecclesia, et quas partes amplecti debeamus. Fortassis nunc, quia fit maior dispersio per Turcas, accedit Deus lucem Euangelij, hanc ipsam ob causam, ut in hac dispersione pri certam doctrinam et consolacionem habeant, et quocunq; dispergentur sua uoce propagare possint, etiamsi non habebunt ordinarios Episcopos aut Doctores, ut antea.

DE TERTIO.

Duplic

S. IOANNIS BAPTISTAE.

Duplex est uocatio. Alia ordinaria, ut cum Ecclesia eligit ministros, ita in lege erat ordinaria uocatio Sacerdotum, quia Deus certe tribui mandauerat hoc officium. Et quanquam multi hac ordinaria uocatione abutuntur, tamen uocationis autoritas non est universaliter rei cienda. Quia uero saepe Doctores in uocatione ordinaria non recte docent, ideo Deus addit extraordinariam uocationem, excitatuit magnos uirios ad publicos errores emendandos, et ad colligendam Ecclesiam, ut Eliam, Eliseum, Sic Ioannem singulari modo uocauit, et ut Eliam debebant audire Pontifices, quamquam essent in loco ordinariæ uocationis, ita Ioannem debebant audire Pontifices, quia Deus ei certa testimonia præbuerat, Angelus patri apparuerat, et eius uocationem prædixerat. Qui non considerant quanta res sit talis uocatio, et qualis sit Ecclesiæ gubernatio, hi non intelligunt talium uirorum officium, ut Eliæ, Elisei, Ioannis, Pauli, Imò sapientes politici oderunt eos, tanquam homines morosos et sediciosos, Alij imperti putant fuisse homines simplices, qui ut Monachi propter superstitionem quæsuerint latbras, Sed nequaquam de eis ita sentiendum est,

P 3 sciamus

IN DIE

sciamus hos esse summos duces, per quos Deus fuit efficax, & restituit & auxit Ecclesiam, & per quos opprescit falsam doctrinam, & reno- uauit ueram. Deniq; quorum ministerium salutare fuit multis uocatis ad uitam æternam.

DE QVARTO.

Indocti somniant Ioannem tantum tradidisse aliqua præcepta de bonis moribus, sicut tradidit Phocylides aut Theognis. Sed ut sæpe monemus, discernenda est doctrina Ecclesiæ, à Philosophia, & à Pharisaica doctrina. Philosophi docent particulam legis, de bonis moribus. Idem & Pharisei docent, & addunt multas cœremonias. Sed Ecclesia concionatur de pœnitentia & de remissione peccatorum, de iudicio Dei, de reconciliatiōe, & uita æterna. Cū de pœnitentia dicit, enarrat legem, & testatur lege Dei non tantum præcipi externam disciplinam, sed omnes accusari, dicit legem esse uocem Dei monstrantem et condemnantem peccatum in tota natura humana. Ideo omnibus dicit, Agite pœnitentiam, & addit Prophetiam de fine, & interitu huius populi, quem talis uir prospiciens in genti dolore luxit. Videbat iam regnare peccinos

S. IOANNIS BAPTISTAE.

regrimos, et sciebat breui secutura excidia omnium urbium, et deplorabat non solum neces tot millium virorum, mulierum, puerorum, sed etiam aeternum exitium. Haec cogitatio quantum dolorē attulerit tali viro, nemo uerbis explicare potest. Et quanquam haec praedictio deridebatur ab impis, tamen piis mouebat. Estq; inculcata his uerbis, purgabit aream suam, colliget triticum, et paleas comburet igni inextinguibili.

Addidit et doctrinam de remissione peccatorum, Non enim fingendum est, Ioannem praedicasse legem tantum, aut poenitentiam sine remissione peccatorum. Ethnica imaginatio est, cogitare doctrinam poenitentiae, sine Evangelio de remissione peccatorum. Quia poenitentia sine consolatione irascitur Deo, et fugit Deum. Ideo Lucas diserte inquit, praedicabat Baptismum poenitentiae ad remissionem peccatorum, et Ioannes clarissime sonuit Euangeliū, et quidem ipsum Christum monstrauit, et addidit has conciones proprias Euangelijs. Hic est agnus Dei, qui tollit peccata mundi: Item, Qui credit in filium, habet uitam aeternam, Item, ex plenitudine eius omnes accepimus, gratiam pro gratia, Item, lex per Moysen data est,

F 4 Gratia

IN DIE

Gratia & ueritas per Iesum Christum facta est,
Id est, reconciliatio nobis propter eum & per
eum donatur, & ueritas, id est, uera & aeterna
iusticia, & uita per eum restituitur. Lex con-
tinebat umbras significantes futura & aeterna
bona. Item iusticia legis, id est, disciplina, est
quædam umbra euanescentia. Sed hic filius res
aeternas inchoat in nobis, et postea perficiet. Etsi
autem hæ sententiæ sunt breues, tamen summam
Euangelij comprehendunt, ut mediocris lector
intelligere potest, Nec dubium est has sententias
copiose ab ipso enarratas esse.

Quoties igitur de Ioanne loquimur, adhi-
benda est hæc diligentia, ut querantur concio-
nes eius, quæ propriè continent Euangelium, &
fidei doctrinam. Nec putemus cum tantum quæ-
dam morū præcepta tradiisse, de quibus postea
dicetur. Fuit enim aliud eius præcipuum offici-
um. Voluit enim Deus publicum esse testimoniū, qui
monstraret Christum, & simul renouaret do-
ctrinam. Ad hæc munera Ioannes præcipue uo-
catus est, ideo monstrauit præsentem Christum,
dixit de pœnitentia, de iudicio Dei, de remissione
peccatorum, de fide in Christum, te de uita aeter-
na. Simul etiam taxauit errores Pharisæorum,
de suis

S. IOANNIS BAPTISTAE.

de suis sacrificijs & traditionibus, Hi putabant se lege iustos esse, putabant se mereri remissio= nem peccatorum sua disciplina. Hæc refutat, imo , inquit, hic agnus tollit peccata mundi. Gra= tiam accipitis, id est, reconciliationē, nō propter uestram iusticiam, sed pro gratia, id est, quia ip= se dilectus est. Item, ex plenitudine eius accipitis, id est, ipse uos noua luce, iusticia & uita dona= bit. Refutat et errores de imperio mundi cum te= statur hunc Christum fore agnum, id est, uicti= mam. Item cum prædictit gentis interitum.

Postquam hanc partem doctrinæ de fide diligenter consideraueris, querenda etiam erit altera pars, uidelicet doctrina de bonis operibus. Hanc quoq; tradit, inquiens, Facite dignos fru= etus poenitentie, & interrogatus non monstrat opera ceremoniarum, ut Pharisæi, sed moralia opera, sicut semper Prophetæ damnarunt super= stitionem communem hominum qua ceremoniæ anteferuntur moralibus operibus, ut Esai. I, 58, & Psalm. 50, & alias sëpe monemur. Idem lo= cus etiam utilem doctrinam continet, de appro= batione uitæ politicæ & militiæ, & quidem le= ges tradit memorabiles, quæ frenant cupiditates gubernatorum, & discernunt facultates inferio=

F S RWM,

IN DIE

rum, à rebus superiorum: Non putate, inquit, licet nobis ex ciuium bonis rapere quantū libet, sed estote contenti stipendijs uestris, Item, non plus exigite quām constitutum est &c. Idem locus testatur receptas esse gentes, Ita inchoat Ioannes hanc Ecclesiam colligendam ex gentibus & Iudeis, habuit igitur maius officium cæteris Prophetis. Fuit monstrator præsentis Christi, habuit mandatum inchoandæ nouæ Ecclesiæ, baptizandi & recipiendi gentes.

no^o 8.^o

DE QVINTO.

Ideo reuelationes aliquæ summorum Doctorum scriptæ sunt, ut erudiant & confirment reliquam Ecclesiam. Quare in historijs patrum, Prophetarum & Apostolorum, confirmationes illæ diligenter querantur. Est autem Ioanni clarissimum testimonium exhibitum de tribus personis diuinitatis in baptismo Christi, Patris uox auditur, & nominatim discernuntur ea uoce Pater & filius meus dilectus, quo delector. Filius stans, in flumine cernitur oculis. Conspicitur & species columbae, in qua erat Spiritus sanctus, Nam & Pater dixerat Ioanni in hac specie esse Spiritum sanctum.

Ergo

S. IOANNIS BAPTISTAE.

Ergo & intellexit Ioannes articulum de Trinitate, & Ecclesiæ tradidit. Nam hanc revelationem ideo patefecit alijs, ut eos de natura Dei, de æterno Patre, Filio, & Spiritu sancto doceret, & discrimina officiorum ostenderet. Docet & de duabus naturis in Christo, cum ait, filium ante se fuisse, & nūc missum esse ut fiat uictima. De Spiritu sancto scit eū agitatorē esse, qui datur propter filium, & nouos motus Deo placentes in credentibus, nouam lucem & uitam, accedit. Ideo dicit, Baptizabit uos Spiritu sancto: Iam si ordine recenseas totum Symbolum, uides Ioannem de omnibus articulis concionatum esse. Ita discamus totum Ioannem intueri, id est, uniuersum doctrinæ corpus complecti. Præcipue uero in nostra iuuocatione mens cogitet reuelationem Ioanni factam, ut discernamus iuuocationem nostram à Iudaica & Turcica, iuuocemus Deum æternum qui se patefecit per filium, & de eo dixit, Hic est filius dilectus, & petamus nos exaudiri & recipi propter filium, & regi Spiritu sancto.

DE SEXTO:

Quod

IN DIE

Quod inquit, Ego Baptizo uos aqua, sed qui post me ueniet baptizabit uos Spiritu sancto & igni, necessarium discrimin est. Sed ualde prodest sciri, non externum baptismum discerni, sed personas. Longè differt Christi persona à ministris. Id saepe inculcat Ioannes, ut discamus Christum nō tantum esse Doctorem, ut imaginantur omnes ignari Euangelij, sed sciamus saluatorem esse. Cum audis prædicantem Ioannem aut Paulum, fides intueatur Christum, non istos Doctores, & ut sciat propter Christum dari remissionem peccatorum, & à Christo petat Spiritum sanctum & uitam æternam, non à Ioanne uel Paulo. Ideo Ioannes significantissimè dixit, Ego sum vox, quasi dicat, sum tantum minister sonans Euangelium, per quod alius est efficax, scilicet Christus. Ita dicit se baptizare aqua, id est, adhibere externum ministerium, sed aliud esse efficacem, scilicet, Christum, qui baptizat Spiritu sancto, hoc est, dat Spiritum sanctum, & uitam æternam credentibus & inuocantibus. Econtra uero baptizabit igni omnes impios, id est, æterna ira & cruciatibus obruct eos, sicut postea inquit, Paleas comburet igni in extingibili. Veros et horredos terrores uocat

S. IOANNIS BAPTISTAE.

uocat ignem, ut saepe scriptura loquitur. Hos degustant pijs in poenitentia, sed liberantur. Impijs uero opprimuntur aeterno pauore & dolore.

DE SEPTIMO.

Postquam de ministerio & doctrina Baptiste dictum est, deinde de eius priuatis uirtutibus dicatur. Sed quoties exempla proponuntur, sciamus discrimina esse uocationum, et gradus uirtutum, imitetur unusquisque ea, quae suae uocationi competit, & imitetur pro sua mediocritate. Nec existimet se illorum excellentium uirorum gradus assequi, Sed ipsam mediocritatem magnum decus esse, in his quae competit nostrae uocationi. Sicut Paulus inquit: Hoc requiritur ut fideles simus. Quod uero Ioannes uiuit in deserto, hoc illius uocationi conueniebat, tamen non conuenit. Quia cum esset natus in tribis Sacerdotali, debebat sacrificare in templo. Cum igitur Deus inchoaret per eum aliud ministerium, uoluit eum discedere a templo. Ideo uersatur in deserto, ac intelligebant Sacerdotes renouam agi, & contrariam legi. Hec autem factorum in exemplis considerentur, & sciamus non omnia conuenire omnibus. Quia autem erat in deserto

IN DIE

in deserto, res ita ferebat ut uictus esset sordidior. Etsi de locustis ego arbitror, ut contra legem fecit Ioannes, quod discessit a templo, ita contra legem de cibo fecisse, ut ostenderet finem esse politiae Iudaicæ, et Euangelium ad gentes quoque pertinere, et tolli discrimina ciborum. Locuste enim usitatè cancros significant, quibus non licebat uesci populo legis. Consentaneum est autem Ioannem usum esse rebus obuijs ad Iordanem, ubi pescatores ei cancros dabant, quos alioqui non uendebant. Moreor et significacione locustæ. Naturale dißidium est locuste cum serpentibus, et dicitur in pugna arte prehendere collum serpentis. Sic Ioanni dißidium fuit cum Pharisæis, et horum colla, id est, doctrinam strangulauit. Si quis autem mauult locustam intelligi insectum, non repugno.

Maxime uero mors talis uiri consideranda est, nec tantu inde sumantur haec nota præcepta, quod oporteat uera docere, et potius oppetere mortem, quam abijcere confessionem ueræ sententiæ, iuxta illud: Qui non confitebitur me coram hominibus, non confitebor eum coram Patre meo cœlesti, Sed multo magis hoc considerandum

S. IOANNIS BAPTISTAE.

randum est, quare non semper Deus defendat suos aduersus Tyrannos. Hæc species ualde offendit humana iudicia, sed hic discamus propriam Ecclesiæ sapientiam esse, intelligere quod sit subiecta cruci, & cur sit subiecta. Sed de his dubiis in ministerio uerbi est singulare quiddam. Præcipua causa est, quod per hos ostendere uult testimonium de futuro iudicio. Constat ex prioribus testimentijs, DEO uerè placere Isaiam, Ieremiam, Ioannem, Paulum, & similes. Nec adprobauit eos tantum ut sint miseri, ac redigantur in nihilum, Nec ideo reijcit impios, ut semper sint florentes. Imò erit aliquando discriminis, Ergo cum suos interfici sinit, testatur restare aliud iudicium, in quo patefaciet iram suam aduersus impios, & ornabit gloria suos, sicut dictum fuit ad Cain. Si bene feceris, recipies, Sin autem male feceris, peccatum tuum quiescet donec reuelabitur. Testatur enim Deus uerè se recipere iustos, & irasci peccato, sed differre iudicium, & hæc mora confirmat securitatem in impijs, Ideo dicit, Quiescet peccatum, sed tamen postea patefiet ira aduersus peccatum. Huius uenturi iudicij illustria testimonia sunt neces eorum, quos Deus sibi placere certis testimentijs

IN DIE

testimonijs ostendit. HABES PRÆCIPUAM CAUSEM.

Postea sunt & aliae cause. Deus uult eos ostendere, quod serio & ex animo sentiant ueram esse doctrinam. Nam si professio doctrinæ nihil adferret periculi, non posset sciri an serio sic sentiant. Nunc cum uitæ anteferunt, ostendunt se serio sic sentire, ostendunt & hoc, professionem magis necessariam esse, quam uitam.

Tertia causa est, uult etiam conspici, quod Deo non seruiant seruiliter, non captantes huius uitæ tranquilitatem, sed quod uero amore noticiam Dei anteferant omnibus rebus. Quarta causa est, ut fiant similes imagines filij Dei.

Quinta causa est, quod uniuersaliter sanctorum mors testatur, reliquum esse peccatum in natura hominis, propter quod omnes omnibus calamitatibus subiecti sumus, quas tamen Deus infirmis mitigat, sicut in Psalmo dicitur: si iniquitates obseruaueris dominc, quis sustinebit? Id est, si effunderes iram tuam aduersus molem peccatorum nostrorum, & omnia pro merito punire uelles, omnes subito interirent, & ruerent in eternas poenas: sed parcis propter mediatorem filium. ~~Omnino insignis schola est consideratio necis~~

S. IOANNIS BAPTISTÆ.

nccis sanctorum, & de summis rebus nos admonet, de futuro iudicio, de peccato communi naturæ humanæ, de mirabili consilio Dei, quo Ecclesiam uult esse subiectam cruci, Quid est dissimilus, quam Nero & Paulus? & tamen Paulus toties antea seruatus laceratur ab illa fœdissima bestia, Quid dissimilus Herode et Baptista? quem natum singulari Dei opere, & uocatum ad summum ministerium, & ornatum singulari luce Euangelij, interficit Tyrannus tam cito, Iohannes enim non toto biennio concionatus est in deserto. Quia circiter secundum Pascha, post inchoatam prædicationem imperfectus est, ut indicat series historiæ Euangelicæ.

DIE VISITATIONIS MARIAE Euangelium, Lucæ. 1.

IN diebus illis exurgens Maria, abiit in montanam, cum festinacione, in ciuitatem Iuda, & intravit in domum Zachariæ, & salutauit Elisabeth. Et factum est, ut audiuist salutationē Mariæ Elisabeth, saliit infans in utero eius, Et repleta est Spiritu sancto Elisabeth, &

G exclama-